

นิมิตพระธาตุนาดูน

อ.นาดูน จ.มหาสารคาม

เริ่มบันทึก 16 มีนาคม 2540 เวลา 13.13 น.

โดย ไพศาล แสนไชย

นิมิตนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2526 ในคืนนี้หลังจากที่ข้าพเจ้า (นายไพศาล แสนไชย) ได้หลับไปแล้ว ซึ่งเป็นเวลา 3 หุ่ 15 นาที ไปเป็นเวลานาน เท่าไรไม่ทราบก็ได้มีนิมิตไปว่า ได้มีบุคคล 2 คน พาไป คือ ท่านครูบาคันธาและ ท่านพญาพิงคราช ซึ่งท่านทั้ง 2 ได้พาผมไปเป็นประจำทุกคืน ในคืนนี้ท่านก็พาขึ้นไป ในลักษณะที่ปลิวขึ้น โดยสภาพไร้น้ำหนักและไร้จุดหมายปลายทาง ได้ไปไกล พอสมควร ท่านจึงได้พาลงสถานที่แห่งหนึ่งสถานที่นั้น เป็นที่โล่งกว้าง ท่านทั้งสอง ได้พาผมเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว เมื่อพ้นขอบลานกว้างนั้น จึงเห็นห้วงน ซึ่ง ณ ที่ห้วงนนั้นได้มีคนเรียงแถวรออยู่แล้ว 3 คนเมื่อคณะของเราไปถึง คนทั้งสามนั้น ก็ได้ยกมือไหว้พร้อมกับพูดขึ้นว่า “นมัสการท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราช ตัวข้าทั้งสามนี้มีความปิติดีใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อรู้ข่าวจากเทวโลกว่าท่านทั้งสาม จะเดินผ่านมายังบริเวณนี้ จึงได้มายืนรออยู่ที่นี้โดยได้รับอนุญาตจากเทวโลกแล้ว ที่ข้าทั้งสามมารอก็เพราะว่าอยากจะทำบุญหรือบอกเรื่องราวจากที่นี่ไปยังโลกมนุษย์ ท่านครูบาคันธาจึงพูดขึ้นว่า “จะมีอะไรส่งไปยังโลกมนุษย์ ก็ส่งไปได้แล้ว” หนึ่งในสามคนนั้นซึ่งเป็นชายวัยไล่เลี่ยกันมีอายุประมาณ 60 ปีกว่าๆ รูปร่างสูงโปร่ง ไขมัน แสกกลาง จึงได้พูดขึ้นมาว่า “เรื่องที่จะพูดส่งไปยังโลกมนุษย์นั้น คือเรื่องพระธาตุ ที่จะบรรจุลงอายุพระพุทธรูปศาสนาไปให้ครบ 5,000 ปี พระธาตุที่ว่านี้คือ พระธาตุนาดูน ซึ่งแต่ก่อนมาในสมัยเมื่อสร้างกันเป็นครั้งแรกนั้น ไม่ใช่ ชื่อนี้ แต่มีชื่อเรียกว่า “พระพุทธรูมิ้งเมืองชัย” แต่ก่อนที่ตัวข้าจะเล่าต่อไปตัวข้าจะขอบอกชื่อตัวข้าก่อน ซึ่งตัวข้ามีชื่อว่า “นายจอง” เมื่อมาอยู่ที่นี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ศิริวงศ์วรรณตังสา” ตัวข้าได้สืบบุญจากโลกมนุษย์เมื่อเดือนขึ้น 15 ค่ำปี พ.ศ. 1735 ด้วยโรคห่า อหิวาห์) เมื่อสืบบุญจากโลกมนุษย์แล้วตัวข้าได้อาศัยบุญกุศลที่ได้สร้างไว้เมื่อสมัยยังมีชีวิต อยู่ในโลกมนุษย์ เป็นสะพานให้มาอยู่ที่ขึ้นของข้านี้ คือ แดนสังคักโลก และตัวข้าก็จะหมดบุญ จากแดนสังคัก โลกนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2530 มาถึง ทั้งนี้ก็เพราะ ว่าตัวข้านี้ยังไม่หมดเชื้อเกิดต้องเป็นไปตามวิภูฏสงสาร ที่พระพุทธรูเจ้าได้วางเอาไว้ เพื่อมาสร้างบารมีอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งก่อนจะไปเกิดนี้ข้าขอเล่าเรื่องของพระธาตุนาดูน ตามที่โลกมนุษย์เขาเรียกกันว่าทำไมถึงได้มาอยู่ที่นี่ คือ เมื่อ พ.ศ. 1600 ได้มี พระธาตุเสด็จมาอยู่กับคนถือศีลมีชื่อว่า นายอ่อนสา เป็นคนที่อาศัยอยู่ข้างป่าละเมาะ บนเนิน มีเพื่อนบ้านอยู่ด้วยกันหกหลังคาเรือน นายอ่อนสาได้เก็บรักษา พระธาตุ นั้นไว้ในกระบอกไม้ไผ่ เพื่อเป็นที่บูชาของชุมชนตัวเอง เป็นที่ยึดมั่นยึดเหนี่ยว ของชุมชนนี้ เมื่อหมดบุญของนายอ่อนสาพระธาตุนี้ก็ได้ตกทอดมายังรุ่นลูกหลาน จนถึงมือของหลานซึ่งเป็นพระที่เคร่งครัดในการปฏิบัติมีชื่อว่า สารูเจ้า โสภโณมหาเถร ท่านได้เก็บรักษาไว้บูชาตลอดมาจนถึง พ.ศ. 1710 ท่านโสภโณตอนนั้นก็มียายุอยู่ใน วัยชรา 85 ปี ในสมัยนั้นขอมกำลังมีอำนาจและอิทธิพลในแถบนี้ถ้าพวกขอมรู้ว่าที่ไหน มีพระธาตุก็จะยึดเอามาเป็นเจ้าของหมด และในตอนนั้นก็เกิดโรคห่าระบาด อย่างรุนแรงคนนั่งตายนอนตายยืนตายโดยไม่รู้ตัวก็มี รู้ตัวก็มี ท่านโสภโณมหาเถร จึงมีความคิดว่า จะสร้างเจดีย์บรรจุพระบรมธาตุนี้

ไว้ เพื่อเป็นที่กราบไหว้ของ มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย ท่านโสภโณจึงบอกชาวบุญอันนี้ ไปยังศรัทธา ชาวบ้าน และศรัทธาวิหาลจากปากต่อปากค่อยๆ บอกต่อกันไปเพราะกลัวพวกขอม จะรู้แล้วจึงนัดพบกัน ณ สถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเป็นเนินป่าที่ชุ่มชื้นมีต้นไม้อุดมสมบูรณ์ หมู่ศรัทธาทั้งหลายเห็นพ้องต้องกันว่าให้บรรจุพระธาตุนี้ไว้ยังสถานที่แห่งนี้ หมู่คน ทั้งหมดจึงได้พร้อมใจกันวัดอาณาเขตบริเวณที่จะสร้างเจดีย์ โดยยึดเอาจุดศูนย์กลางอยู่ที่พระธาตุ ขยายอาณาเขตบริเวณออกไปทั้งสี่ด้าน ด้านละ 56 วา ให้เป็นเขตของ พระบรมธาตุจากนั้นทุกคนจึงได้ช่วยกันขุดหลุม หลุมนี้กว้างด้านละ 4 วาลึก 6 วา หมู่คนที่ช่วยกันนั้นมีทั้งหมด 80 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คนดังนี้

กลุ่มคนที่ 1 มีหน้าที่ขุดดิน

กลุ่มคนที่ 2 มีหน้าที่ขนดิน

กลุ่มคนที่ 3 มีหน้าที่หาน้ำดื่ม

กลุ่มคนที่ 4 มีหน้าที่คอยพยาบาลผู้เจ็บป่วย

กลุ่มคนที่ 5 มีหน้าที่ถากถางต้นไม้และต่อไม้

กลุ่มคนที่ 6 มีหน้าที่ทำอาหาร

กลุ่มคนที่ 7 มีหน้าที่ควบคุมเสียงไม่ให้เสียงดังขึ้น

กลุ่มคนที่ 8 มีหน้าที่ระงับเหตุเมื่อมีการทะเลาะวิวาท

โดยแต่ละกลุ่มก็ได้ยึดเอาศรัทธาปะสาระในองค์ พระธาตุเป็นหลักและได้มีความ สามัคคีกันที่ต่างออกตั้งใจทำงานขุดหลุมปรับสถานที่กันอยู่เจ็ดวันแล้วเสร็จพร้อมที่จะ บรรจุพระธาตุท่านโสภโณมหาเถรก็ได้บอกศรัทธาทั้งหลายที่ได้มาบรรจุพระธาตุว่า “ใครมีของที่สำคัญหรือของมีค่าบรรจุไว้ในธาตุเพื่อเป็นพุทธานุชา ก็เชิญให้อามา บรรจุพร้อมกันในตอนนี้เลย ศรัทธาทั้งหลายที่มีความปิตินดีเป็นอย่างยิ่ง หมู่ศรัทธา ทั้งหมดจึงได้ประพรมน้ำอบน้ำหอมอย่างคิลลงในบริเวณหลุมที่เตรียมไว้นั้นก่อนที่จะ เอาของมีค่าลงไปจากนั้น จึงได้เอาของมีค่าต่าง ๆ ที่ตกทอดมาตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย ของมีค่านั้นก็คือ พระเครื่องเป็นแบบพิมพ์ต่าง ๆ ส่วนท่านโสภโณมหาเถรก็ได้เอาผอบ หรือสฤปเงินสฤปทองที่เป็นมรดกตกทอดมาเหมือนกันใส่บรมพระธาตุไว้ซึ่งเรื่องนี้โลกมนุษย์เขาก็เห็นแล้วจากนั้นท่านศิริวงศวรรณดิงสา ก็ได้บอกถึงชื่อของกลุ่มคน ทั้ง 8 กลุ่มนั้นมีชื่อดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีหน้าที่ขุดดินมีชื่อว่า

1. เชียงบุ	2. เชียงแกน	3. เชียงจ่ง	4. เชียงหม่น	5. เชียงแสง
6. เชียงหัน	7. เชียงเหย	8. เชียงผุด	9. เชียงเมียง	10. เชียงหยาด

กลุ่มคนที่ 2 มีหน้าที่ขนดิน มีชื่อว่า

1. จัวหยาม	2. หัวเบ่ง	3. จัวแฝว	4. หัวนูน	5. หัวเขียบ
6. หัวเหือน	7. หัวเหลว	8. จัวสี	9. จัวถัก	10. หัวบอน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่มีหน้าที่หาน้ำดื่มมีชื่อว่า

1. ทิดออน	2. ทิดอ้าย	3. ทิดทั้ง	4. ทิดจั่น	5. ทิดต่อน
6. ทิดอุบ	7. ทิดเสื่อ	8. ทิดกำ	9. ทิดหมู	10. ทิดหมี่

กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่มีหน้าที่พยาบาลผู้เจ็บป่วย มีชื่อว่า

1. นายพีน	2. นายมัย	3. นายลี	4. นายพริก	5. นายฮ้วน
6. นายเกี้ยว	7. นายปิ่น	8. นายแปบ	9. นายกิ	10. นายม่วง

กลุ่มที่ 5 กลุ่มที่มีหน้าที่ตากถางต้นไม้และต่อไม้ มีชื่อว่า

1. นายหัว	2. นายสอน	3. นายลิม	4. นายสิงห์	5. นายหล้า
6. นางเข้ม	7. นางخاب	8. นางบิน	9. นางห้วน	10. นางชม

กลุ่มที่ 6 กลุ่มที่มีหน้าที่ทำอาหาร มีชื่อว่า

1. นายใส	2. นายเสริม	3. นายลั่น	4. นายด่อน	5. นายแพง
6. นางเปียว	7. นางคำ	8. นางเพื้อ	9. นางป้อม	10. นางหล้า

กลุ่มที่ 7 กลุ่มที่มีหน้าที่ควบคุมเสียงไม่ให้เสียงดังขึ้น มีชื่อว่า

1. นายฮ้าม	2. นายหีบ	3. นายกูป	4. นายเถียน	5. นายหย่อง
6. นางโก้	7. นางไห	8. นางปิป	9. นางอ่อน	10. นางหีด

กลุ่มที่ 8 กลุ่มที่มีหน้าที่ระงับเหตุเมื่อมีการทะเลาะวิวาท มีชื่อว่า

1. นายแยง	2. นายอำ	3. นายโห่ง	4. นายอุ่ม	5. นายฮ้อน
6. นางไฮ	7. นางปอม	8. นางกาย	9. นางไเอ่	10. นางอุ่น

เมื่อทุกคนได้เอาสิ่งของมีค่าเช่น พระเครื่องแบบต่าง ๆ ที่ได้รับมรดก สืบทอดมาจากปู่ย่าตายายลงฝังเรียบร้อยแล้วทุกคนก็ได้เอาผอบหรือสถูปที่ บรรจุพระบรมธาตุที่ได้เตรียมไว้บรรจุไว้ในที่แห่งนั้น ซึ่งก็คือผอบรูปเจดีย์เล็ก และพระเครื่องที่โลกมนุษย์พบเห็นกันนั้นแหละ พุดเสด็จท่านศิริวงศ์วรรณดิงสา ก็ยืมขึ้นมาที่มุมปากเล็กน้อยก่อนที่จะได้บรรจุก็ได้อัญเชิญเทวดารับรู้ รับทราบ โดยได้อัญเชิญสักเคคาเม.. ฯลฯ ด้วย

ในวันบรรจุนั้นเป็นวันเดือน 8 ขึ้น 15 ค่ำ พ.ศ. 1710 เมื่อได้บรรจุพระบรมธาตุ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ได้ถมดินสูงประมาณ 6 วา แล้วจึงได้ก่อเจดีย์โดยเอาเศษดิน เศษอิฐแก้วนั้นก่อกันแบบรีบเร่ง เพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ในการกราบไหว้บูชา เมื่อ ก่อเจดีย์เสร็จเรียบร้อยแล้วทุกคนก็ได้พร้อมใจกันเรียกพระธาตุ นี้ว่า

“พระธาตุ ศรีมิ่งเมืองชัย” แล้วทุกคนก็ได้อธิฐานจิตแล้วก็กรวดน้ำลงดิน เพื่อบอกให้ แม่พระธรณีและโลกทั้งสามรับรู้รับทราบ โดยแต่ละคนก็ได้ตั้ง สัจจะอธิษฐาน ต่อหน้าพระโสภโณมหาเถรว่า

“ขอให้เกิดชาติหน้าได้พบพระพุทธศาสนา ได้ทำบุญในพระพุทธศาสนา ต่อไปจนถึงนิพพานในที่สุด บางคนก็ให้เกิดมาพบกันและได้อยู่ร่วมกันอีก เพราะในชาตินั้นเป็นเพื่อนรักกันมาก บางคนก็ขอให้เกิดเป็นพระได้มาเป็น กำลัง พระพุทธศาสนาด้วยเหตุนี้หมู่คนทั้งหลายทั้งมวล จึงได้มาเวียนว่ายตายเกิดอยู่ใน โลกมนุษย์นี้ อีกเพราะยังไม่หมดเชื้อเกิด จึงต้องเป็นไปตามวัฏสงสารที่พระพุทธเจ้า ได้วางไว้จากนั้นท่านศิริวงศ์วรรณตึงสา ก็พูดต่อไปว่า หมู่คนต่าง ๆ ที่ได้มาช่วยกัน สร้างเจดีย์ ก็ได้มาเกิดตามแรงอธิฐานแล้วและส่วนใหญ่ ก็ได้สมปรารถนาตาม คำอธิฐานของตน โดยทุกคน ก็ได้มาเกิดมีชื่อในปัจจุบันชาติว่า ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีหน้าที่ขุดดิน

1. เชียงบุ เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า เคนสุภโลอยู่วัดประชาบำรุง อ.เมือง จ.มหาสารคาม
2. เชียงแสน เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า สิ้น เขมีย้อยวัดนาควิชัย อ.เมือง จ.มหาสารคาม
3. เชียงรุ่ง เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า ธีร์โกวิโท อยู่วัดโพธิ์ศรีแกดำ อ.เมือง จ. มหาสารคาม
4. เชียงหม่น เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า ปุ่ม อยู่วัดอภิสัทธี อ.เมือง จ. มหาสารคาม
5. เชียงแสง เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า สุนิบ อยู่วัดไหนให้ไปถามสาธเจ้าปุ่ม ท่านจะบอกให้เพราะท่านรู้จักกันดี
6. เชียงหัน เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า อุทิศ อยู่วัดไหนให้ไปถามสาธเจ้าสุนิบ ท่านจะบอกให้ ฯลฯ
7. เชียงเหย เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า สอน อยู่วัดกลางโกสุม อ.โกสุมพิสัย จ.มหาสารคาม
8. เชียงผุด เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า ถวิล อยู่วัดไหนให้ไปถามสาธเจ้าสอน ท่านบอกให้
9. เชียงเมียง เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้าชาย อยู่วัดไหนให้ไปถามสาธเจ้าถวิล ท่านบอกให้
10. เชียงหยาด เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า บัวอยู่วัดบ้านโพนทอง อ.นาหวาด จ.มหาสารคาม

กลุ่มที่ 2 มีหน้าที่ขนดิน

1. จัวหยาม เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นพระ ชื่อ สาธเจ้า พุทธา อยู่วัดนาหวาดพัฒนาราม อ.นาหวาด จ.มหาสารคาม

2. จัวเบ่ง เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายเฉลียวมูลคุด
3. ตัวแผ่ว เกิดมาชาตินี้กลับชาติมาเกิดเป็นหญิง ชื่อ สุดเฉลียวมูลคุด ทั้ง 2 คนนี้ อยู่บ้านเลขที่ 57/3 ถ.มะลิวัลย์ ซ.สันติสุข อ.เมือง จ.ขอนแก่น
4. จัวนูน เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายสมบัติ หัตถากร
5. หัวเขียบ เกิดมาชาตินี้กลับชาติมาเกิดเป็นหญิง ชื่อ วันเพ็ญ หัตถากร
6. หัวเหือน เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายคมสันต์ตระกูลโกศล
7. หัวเหล่ว เกิดมาชาตินี้กลับชาติมาเกิดเป็นหญิง ชื่อ อำไพตระกูล โกศล
8. จัวสี่ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายนิยมวงศ์ชาติ
9. จัวถัก เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายสมาน ภาพิลา
10. หัวบอน เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายอำนาจ ปฎิเส

ลำดับที่ 4-10 ตัวข้าไม่ขอบอกที่อยู่เพราะเป็นหน้าที่ของคนอื่นจะบอกให้ หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ ออกไปไม่นาน

กลุ่มที่ 3 มีหน้าที่หาน้ำมาดื่ม

1. ทิดออน เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายประภา ยุวนนท์
2. ทิดอ้าย เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายอนันต์ ปลื้มสุด
3. ทิดหัง เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่านายวิชัย ทัศนเศรษฐ์
4. ทิดจั่น เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายทรงพล มะลิกุล
5. ทิดต่อน เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายบรรดาศักดิ์ บุญบันดล
6. ทิดอุป เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายนรินทร์ เจิดดีสกุล
7. ทิดเผือ เกิดมาชาตินี้มีชื่อนายสามารถ มีสมงาม
8. ทิดกำ เกิดมาชาตินี้มีชื่อนายไพรัช สกลพันธ์
9. ทิดหมู เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายจิระศักดิ์ คณาสวัสดิ์
10. ทิดหมี่ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่าเล็ก วรรณวิน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่มีหน้าที่คอยพยาบาลผู้ที่เจ็บป่วย

1. นายพั่น เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายประเสริฐ เกียรติประวัติ
2. นายมัย เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายสมเจตน์ ปิ่นสุวรรณ
3. นายลี เกิดมาชาตินี้กลับชาติเป็นหญิงชื่อ ดวงพร ปิ่นสุวรรณ
4. นายพริก เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายปรีดา บุรณะพัฒนา
5. นายอ้วน เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายทองดี ปะวะภูตา
6. นายเกี้ยว เกิดมาชาตินี้กลับชาติเป็นหญิงชื่อ นางหวาน ปะวะภูตา
7. นายปิ่น เกิดมาชาตินี้มีชื่อนายวีระพงษ์ สิงห์บัญชา

8. นายแปบ	เกิดมาชาตินี้กลับชาติเป็นหญิงชื่อ นางจันทร์เพ็ญ สิงห์บัญชา
9. นายกิ	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่านายสุตสาคร ค่ายหนองสรวง
10. นายม่วง	เกิดมาชาตินี้กลับชาติเป็นหญิงชื่อ สวงศิลป์ ค่ายหนองสรวง

กลุ่มที่ 5 กลุ่มที่มีหน้าที่ตากถางต้นไม้และตอไม้

1. นายพั้ว	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายภพพล ชีพสุวรรณ
2. นายสอน	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายเฉลิมศักดิ์ วงศ์ศิริวัฒน์
3. นายสิม	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายกริศักดิ์ ไพบุลย์
4. นายสิงห์	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายวีระชัย แนวนบุญเนียร
5. นายหล้า	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายไสว พรามณมณี
6. นางเข้ม	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่านางทองคำ เกตุแสนศรี
7. นางขาบ	เกิดมาชาตินี้กลับชาติมาเกิดเป็นชายชื่อ บุญจันทร์ เกตุแสนศรี
8. นางปิ่น	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่านางรัชนี เกตุแสนศรี
9. นางห้วน	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่าสงบ เลตาก
10. นางชม	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า สุคนธ์ เลตาก

กลุ่มที่ 3 - กลุ่มที่ 5 ตัวข้าไม่ชอบบอกที่อยู่เพราะเป็นหน้าที่ของคนอื่นจะบอกให้ หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ออกไปไม่นาน

กลุ่มที่ 6 มีหน้าที่ทำอาหาร

1. นายไส	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่านายประวัน สัตยาธีรานนท์
2. นายเสริม	เกิดมาชาตินี้กลับชาติเป็นหญิงชื่อ ปิยะมาศ สัตยาธีรานนท์

*นายเสริมได้ลงมาเกิดในโลกมนุษย์ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2512 และจะสิ้นบุญจากโลกนี้ไป ในวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....เวลา.....ทั้งสองอยู่บ้านเลขที่747/1 ถนนศรีราชวงศ์ อ.เมือง จ.มหาสารคาม

3. นายน	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายสุริย์ สำแดงเดช
4. นายด่อน	เกิดมาชาตินี้กลับชาติเป็นหญิงเพราะว่าชาติก่อนเจ้าชู้มีชื่อว่า สาวิตรี พิษณุพงษ์
5. นายแพง	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายสมร ศรีชัยวรรณ
6. นางยิ้ม	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นางยิ้ม ศรีชัยวรรณ
7. นางคำ	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า สุดใจ พลताल
8. นางเสื่อ	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นางยุพิน ศรีสอง
9. นางปิ่น	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า ประดับศรี บุเรโต
10. นางหล้า	เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่านางนวลจันทร์ ธนาเดชาวัฒนากุล

ลำดับที่ 3 -10 ตัวข้าไม่ชอบบอกที่อยู่เพราะเป็นหน้าที่ของคนอื่นจะบอกให้ หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ออกไปไม่นาน

กลุ่มที่ 7 มีหน้าที่ควบคุมเสียงไม่ให้เสียงดังขึ้น

1. นายอ๋าม เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นาย สุเทพ ทองประดิษฐ์
2. นายหีบ เกิดมาชาตินี้มีกรรม เกิดเป็นกวางอยู่ในป่าดงพญาเย็น
3. นายกูป เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายพิชิต ภวภูตานนท์
4. นายเถียน เกิดมาชาตินี้มีชื่อนายธวัชชัย จีระออน
5. นายหย่อง เกิดมาชาตินี้มีชื่อนายแมนชัย เด่นฟ้าณภาพล
6. นางโก้ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นางนวลใน สุพานิชย์
7. นางไห เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นชายชื่อ นายถวัลย์ สุพานิชย์
8. นางปิป เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นชายชื่อ นายประเสริฐ ธนาเดชาวัฒนากุล
9. นางอ่อน เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นชายชื่อ นายสมชาย ลำดวน
10. นางหืด เกิดมาชาตินี้มีกรรมได้เกิดเป็นหมูอยู่ในป่าดงพญาเย็น

ลำดับที่ 1,3-9 ตัวข้าไม่ชอบบอกที่อยู่เพราะเป็นหน้าที่ของคนอื่นจะบอกให้ หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ ออกไปไม่นาน

กลุ่มที่ 8 มีหน้าที่ระงับเหตุเมื่อการทะเลาะวิวาท

1. นายแบง เกิดมาชาตินี้มีชื่อนายประยุทธ ศิริพานิชย์
2. นายอ้า เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายบุญช่วย ศรีสารคาม
3. นายโห่ง เกิดมาชาตินี้มีชื่อนายกริช กงเพชร
4. นายอุ่ม เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายสันติ มณีกาญจน์
5. นายฮ้อน เกิดมาชาตินี้เป็นทหารชื่อ วิเชียร ไชยมงคล
6. นายไฮ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นางทองมี บุคทะศรี
7. นางปอม เกิดมาชาตินี้มีบุญเกิดเป็นชายชื่อ นายคุณ บุคทะศรี
8. นางกาบ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายมยุรา อูระเคน
9. นางไเอ่ เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เป็นตำรวจชื่อ นายบุญมี ศรีสอง
10. นางอ่อน เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เป็นตำรวจชื่อ นายสนั่น ปุโรโต

ลำดับที่ 1-10 ตัวข้าไม่ชอบบอกที่อยู่เพราะเป็นหน้าที่ของคนอื่นจะบอกให้ หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ ออกไปไม่นาน

ในขณะนั้นได้มีกลุ่มคนคณะหนึ่งที่มาไม่ทันทำบุญแต่ก็ได้ยกมือขึ้นกลางทาง อนุโมทนาสาธุกับบุญกุศล ที่ท่านโสภโณมหาเถรและคณะศรัทธาทั้งหลายได้ทำไว้ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 10 คน คือ

1. ทิดเจือ	2. ทิดดอน	3. ทิดเสื่อ	4. ทิดปึก	5. ทิดไส
6. ทิดสุข	7. ทิดจอง	8. ทิดสิงห์	9. ทิดเหมา	10. ทิดถ่อง

ทั้ง 10 คนก็ได้มาเกิดในโลกมนุษย์แล้วเหลือเพียงข้าฯ คนเดียวที่ยังไม่ได้ ไปเกิดยังอยู่แดนสังคโลกัง อยู่ ทุกคนได้มาเกิดอยู่ในโลกมนุษย์มี ชื่อว่าดังนี้

1. ทิดเจือ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายเอกสิทธิ์ บุตรคล้าย
2. ทิดค่อน เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายภานุพล พุทธาศรี
3. ทิดเสื่อ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายบุญเลิศ สดสุชาติ
4. ทิดปีก เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายอาคม จรจินดา
5. ทิดใส เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายธีระยุทธ พลีสังห์
6. ทิดสุข เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายทองดี หัตถ์คุณารมณ
7. ทิดจอง คือข้าตัวผู้เล่า
8. ทดสิงห์ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่านายสุชาติ ศรีสังข์
9. ทิดเหมาะ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายมานะ ชัยวรรัตน์
10. ทิดถ่อง เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายสำราญ วงศ์สาจันทร์

“เออนี่นะไพศาล ข้าฯ ก็ลืมไปอย่างหนึ่ง” ท่านศิริวงศ์ วรรณดิงสา ผู้เล่า เน้นเสียงขึ้น การทำบุญที่ ไทน์ หรือการทำความดีที่ไทน์ ย่อมมีอุปสรรคที่นั่น ในสมัยนั้นก็เช่นกัน ในขณะที่ผู้คนกำลังช่วยกันขุดหลุมเพื่อ เก็บพระธาตุนั้นก็มี คน ๆ หนึ่งที่ไม่เชื่อเรื่องบาปเรื่องกรรมได้มาขัดขวางและกล่าววาจาที่ไม่เป็นมงคล โดยได้ กล่าวว่ “บาปบุญมีที่ไหนด้าได้ฆ่าสัตว์ทรมานสัตว์ได้เบียดเบียนคนอื่น และ สัตว์เอาไว้มากมายไม่เห็นข้าเป็น อะไรเลยสนุกดีออก” ท่านศิริวงศ์ วรรณดิงสา จึงพูดขึ้นว่า “นี่เป็นสันดานของมันเป็นมาสว่างไปมีค” คน ๆ นั้น มีชื่อในสมัยนั้น ว่านายเรืองเวลาเห็นเขาอธิษฐานจิตก็ว่าเขาต่าง ๆ นาๆ โดยได้พูดว่า “มันเป็นจริง อธิษฐาน แบบนี้มันจะได้อะไร” เมื่อเห็นเขาอธิษฐานนายเรืองก็ขออธิษฐานกับเขาบ้าง โดยอธิษฐานว่า “ขออย่าให้ข้า เกิดมาพบพุทธศาสนาขอให้ไปไกล ๆ และอย่าได้ พบผู้คนที่ได้ทำบุญในวันนี้” ด้วยบาปอันนี้นายเรืองจึงได้ไป เกิดที่อื่น โดยได้เกิด เป็นสัตว์เดรัจฉาน คือเกิดเป็นนกและหนูตามลำดับ เพิ่งได้มาเกิดเป็นคนในชาตินี้ แต่ไป เกิดอยู่นอกศาสนาตามแรงปรารถนาของเขาเอง โดยได้มาเกิดในโลกมนุษย์ ชาตินี้มีชื่อว่า นายกันนิง เกเร จอห์น (หรือ แกรี่จอห์น ฟังไม่ชัด) ไปเกิดอยู่ที่เมือง แคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย เมื่อวันศุกร์ที่ 9 ก.ย. 2509 ปีมะเส็งนายคนนี้จะต้อง ถึงแก่วิบากรรมโดยทำอัตตวินิบาตกรรมตัวเอง (ฆ่าตัวตาย) ในวันที่ 10 กันยายน เมื่อพุทธศักราชได้ 2539 (พ.ศ. 2539)

ส่วนโสภโณมหาเถรปัจจุบันอยู่ในแดนทิพย์แดนธรรมอยู่ กำลังเตรียมตัว มาเกิดในโลกมนุษย์ เมื่อ พ.ศ. 2550 มาถึงในวันที่ 13 เมษายน และจะมาบูรณ พระธาตุนาดูนในวัยชราอีกครั้งหนึ่ง สมัยเมื่อตอนท่านมีชีวิตอยู่นั้นท่านอยู่วัด โพนทองอ.นาดูน จ.มหาสารคาม ในปัจจุบันวัดนี้ในสมัยท่าน ท่านก็จะได้มาอยู่อีก แต่จะมีชื่อเรียกใหม่ว่าวัดป่าเวฬุวัน

“เออนี่นะไพศาลเมื่อไพศาลพบหมู่คนเหล่านี้ก็ขอให้บอกเขาเหล่านั้น จงหมั่นทำบุญรักษาศีลภาวนา รักษาศีล 5 กันให้ดีที่สุดโดยเฉพาะข้อที่1 ห้ามฆ่าสัตว์ ให้ตายด้วยมือและให้ไปทำบุญกับพระปฏิบัติดีให้เป็น นิสสัยหรือสันดานและให้มี ความกตัญญูรู้คุณคน เพราะถ้าไม่มีความกตัญญูรู้คุณคนแล้วคนนั้นจะเป็นคนไม่ได้ เมื่อทุกคนหมดบุญจากโลกมนุษย์นี้แล้วก็ต้องมาเสวยสุขอยู่ที่แดนทิพย์แดนธรรม และแดนสักทั้งโลกังของ

แต่ละคนและจะต้อง ไปเกิดในโลกมนุษย์ชาติต่อไปเพราะ ทั้งหมดนี้ยังไม่หมดเชื้อเกิดจึงต้องเป็นไปตามวิฆฏสงสารที่พระพุทธเจ้าได้วางไว้ โดยทุกคนจะได้เกิดในโลกมนุษย์ในชาติต่อไปมีชื่อว่าดังนี้..... (ถ้าผู้ใดเกี่ยวข้อง ในเรื่องนี้มีคามสนใจอยากรู้อยากถามบุญกรรมของแต่ละคนแต่ละท่านตลอดถึง แนวทางแก้ไขที่พบอุปสรรคในชาตินี้และชื่อในชาติต่อไปก็ให้ติดต่อมาที่ตัวผม นายไพศาล แสนไชย ซึ่งตัวผมจะพิจารณาออกเป็นรายๆ ไป)”

เรื่องราวที่จะเล่าก็มีเพียงเท่านี้ขอให้ไพศาลเก็บเรื่องนี้ไว้เพราะ ขณะนี้คน กำลังสร้างสถานที่เก็บพระบรมธาตุแห่งใหม่กันอยู่เรื่องราวที่เล่ามาทั้งหมดนี้เป็นเรื่อง ที่โลกมนุษย์ยังไม่รู้ยังไม่ทราบที่รู้แล้วทราบแล้วเข้าจะไม่ขอเล่าขอให้ไพศาลจดจำ เรื่องนี้ไว้จนกว่าปี 2540 มาถึงจึงค่อยเปิดเผยเรื่องนี้คือเมื่อถึงตอนนั้นจะมีคนในโลกมนุษย์มาขอให้นิมิตเมื่อถึงเวลานั้นจึงค่อยเปิดเผยให้คนในโลกมนุษย์ได้รู้ ได้ทราบซึ่งจะเป็นใครนั้นก็ให้ดูและพิจารณาเอาเองจะรู้เองขอให้ไพศาลรับปาก ไว้ด้วยนะผมนายไพศาลก็ได้รับปากท่านไว้ท่านศิริวงศ์วรรณติงสาก็ได้มีความปิติยินดี เป็นอย่างยิ่งจากนั้นท่านครูบาคันธา และท่านพญาพิงคราชก็ได้กล่าวลากับท่าน ศิริวงศ์วรรณติงสาเพื่อไปที่อื่น ๆ อีกซึ่งก่อนจะลา ศิริวงศ์วรรณติงสาก็ได้เมตตาบอกต่อ อีกว่าพระธาตุนั้นเป็นส่วนของหน้าแข้งของพระพุทธเจ้าจากนั้นท่านครูคันธาและ ท่านพญาพิงคราชก็ได้พาผมไปที่อื่น ๆ อีกโดยมีคนสองคนที่มาขึ้นเรียงแถวคอยรับ ในตอนแรกตามไปด้วยโดยคนแรกนั้นเป็นเทพเทวาที่รักษาองค์พระธาตุนายรายณ์เจงเวงคนที่สองเป็นเทพเทวาที่รักษาองค์พระธาตุเชิงชุมซึ่งทั้งสองท่านก็ได้เล่า เรื่องราวต่าง ๆ ของพระธาตุนายรายณ์เจงเวงและพระธาตุเชิงชุมให้ผมฟังซึ่ง พระธาตุทั้ง 2 แห่งนี้ตั้งอยู่ที่ จ.สกลนคร เมื่อได้เรื่องราวมากมายพอแล้วท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชก็ได้พาผมกลับมาโดยกลับมาในลักษณะที่ปลิวลงมา

ในสภาพที่ไร้น้ำหนักและไร้จุดหมายปลายทางลงมาถึงที่ไหน ก็ไม่ทราบจึงได้ สะดุ้งตื่นนอนมองดูนาฬิกาก็เป็นเวลา 05.22 น. ของวันที่ 19 พ.ค. 2526

เมื่อถึงเวลา ผมจึงได้เขียนเชิงบันทึกให้ท่านผู้อ่านได้รับรู้รับทราบเพราะถ้าผม ไม่เปิดเผยให้โลกมนุษย์ได้รับรู้รับทราบ ผมก็กลัวจะเป็นเหตุ เพศภัยกับตัวผมเอง ผมจึงได้เริ่มบันทึก ตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม 2540 เวลา 13.13 น. จนกระทั่งบันทึก เสร็จเอาในวันที่ 21 มีนาคม 2540 เวลา 16.53 น.

มั่งคลั่งนิมิตดังกล่าวยังมีนิมิตความฝันอันเป็นมงคลก็ขอจบเพียงเท่านี้

ผู้เรียบเรียง...กระดิ่งน้อยห้อยวิหาร

ผู้ตรวจทาน...จอย เจื้อยแจ้ว